

Θεωρία μάθησης

13/12/2010

→ εμπειρία
Ανάπτυξη

Αποστολίου

Piaget - Vygotsky (4 στάδια ανάπτυξης)

↳ Χρησιμότητα παιδ. ηλικίας σε 4 στάδια νοητικής ανάπτυξης και δεν μπορεί να "υπερπηδήσω".

Piaget → "εγωκεντρικός" παιδί. Προσβολή Γνωστικής Ψυχολογίας. Δεν πια ψυχολογός ήταν καθολικός → άπιαστο ή εφευρέσιμη θεωρία νοητικής ανάπτυξης - "παιδική".

Τα άτομα είναι ενεργητικοί ενεργητές της πληροφορίας που δέχονται. Τα άτομα εφευρίσκουν δεν απιδρούν τυχαία, ενεργηθούν την πληροφορία.

Piaget → τα άτομα: ενεργητικοί ενεργητές πληροφορίας μπορεί να περιγράψει με γρήγορα δομών που αλλάζουν κατά το άτομο αναπτύσσεται το σχήμα. Βασική δομή όλων η γνώση το ατόμου αναπαριστάται νοητικά ή άσχημα 1 κομμάτι που αντιπροσωπεύει μια άλλη δομή βρεθεί η οργάνωση → εφόσον ο χρόνος εξέλιξης του.

Πολλά βήματα κάνουν 1 γνωστική δομή, καθώς τα παιδιά μεφεύκων καινοεργούς τρόπου εξέλιξης (= Γνωστική δομή ή λειτουργία ή τρόπος λειτουργίας νοητικού όραμα τα στάδια εξέλιξης).

γ) Γνωστική εξέλιξη = αποτελεσματικά ελκυστικά ερεθίσματα που τα παιδιά είχαν ειση με το φυσικό ή κοινωνικό περιβάλλον - αναπτύσσονται τα κομμάτια τους.

(πχ πέτρα ε' καράβι → άνω και ε' βυθίου) → το παιδί τροποποιεί τον τρόπο βλεψής του.

δ) # Οι διαδικασίες μεθαλη' τις οποίες τα άτομα ελκυστικά ερεθίσματα με το περιβάλλον, παράμε' των σταδίων → Διαδικασία.

της αλληλεπίδρασης και προσαρμογής → αλληλεπίδραση με φυσικό ή κοινωνικό περιβάλλον.

↳ Αλληλεπίδραση με 1 μέρος ή 1 αντικείμενο με τρόπο φυσικό, συμβατό με 1 υπάρχον έργο.

• Προσαρμογή: Η τροποποίηση ενός υπάρχοντος ή δημιουργία ενός καινούριου έργου προκειμένου να καταρθεί πάνω στο περιβάλλον.

Αλληλοεπιτηδεύματα: δεν υπάρχει ο ένας χωρίς τον άλλον.

• Τα αμοιβαία επηρεάζουν τα καινούρια γεγονότα αλλά συγχρόως τροποποιούν τα πρώτα ως άποψη. αυτών των γεγονότων.

Η ηλικία γνώσης πρέπει να συσχετίζεται με την καινούρια γνώση, πάγια: βάσει στον η καινούρια πληροφορία μπορεί να χτίσει κάτι άλλο.

Οι διαδικασίες ①+② είναι αλληλοεπιτηδεύματα:

ε) κινούνται τα άτομα εθελούσια για να καταλάβουν τον κόσμο γύρω τους. Χρησιμοποιούν την έννοια ισορροπίας στον ότι καινούριο αναζητούν μόνον να τον ερμηνέυσουν με βάση τα υπάρχοντα στοιχεία. Όταν εφεύρεση, δημιουργείται αριστοποίηση. (→ εννοία "δυσφορία" - ένας κίνησης έμφυτος να μάθουμε την πληροφορία | είναι συνήθεια να χρησιμοποιούμε το άτομο ανάμεσα στην παλιά και την καιν. πληροφορία

Αν η καιν. πληροφορία είναι πολύ καινούρια, θα την παρανοήσουμε, δε μπορεί να την διακρίνει, δε την απορρίπτει (αφ 1 παιδί δε μπορεί να διαφέρει "λατίνια")

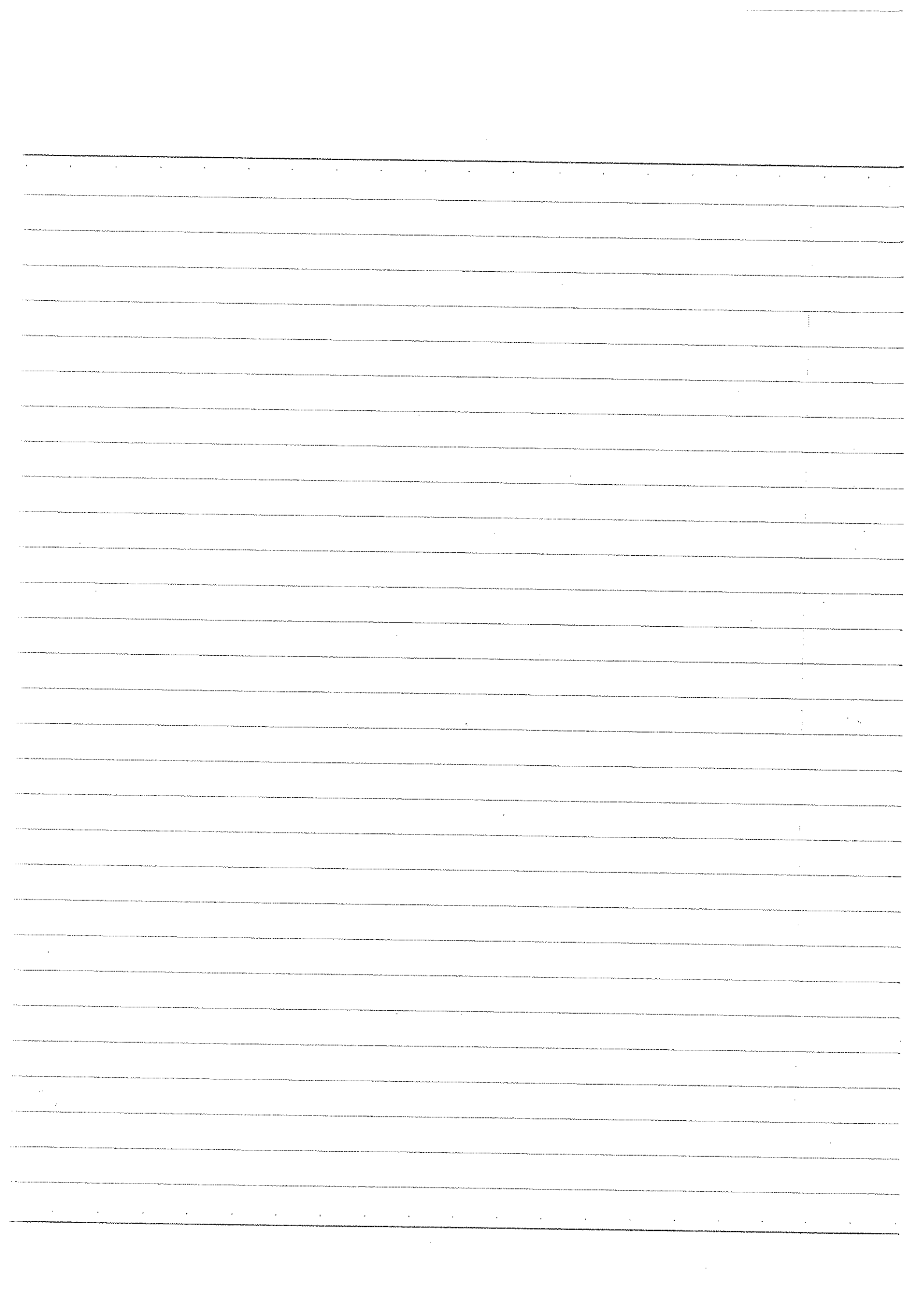
Το καινούριο μέρος πρέπει να η διαδικασία του να εφομοιωθεί αλλά να μην εφίγωνεται με το παλιό. μη 1 μέρος (αυτε που ίδιο, αυτε που διαφορετικό).

6) Η φυσική εξέλιξη επιβραίνει σε διακριτά στάδια και κάθε ένα έχει διαφορετική ποιότητα βιόβου από $22 < \text{διακριτά} < 24$ στάδια). Όσο αυξάνει ο αριθμός των καθ' ύλην βιόβου να είναι η βίος να τα παρακέρ. Τα στάδια τα 2^{18} τριών βιόβου. Το καθ' ύλην βιόβου η βίος για το ενόχου.

Στάδια

- ① Στάδιο αισθησιοκινητικής ευθύνης (0-2)
- ② Το στάδιο προεπαγωγής δομής ευθύνης (2-6)
- ③ Στάδιο ευμεγερ ^{απειροστική} (7-11)
- ④ Στάδιο αληθινής ^{πληρής} δομής ευθύνης (11 γ' κ)

2) Ο ρυθμός της φυσικής εξέλιξης εξαρτάται μετ βάσει από την βιολογική κατάσταση του ατόμου.
 → Πιστεύω ότι ανάλογα το πως προχωράει στα στάδια προέρχεται από την φυσική βιολογική τους εξέλιξη.

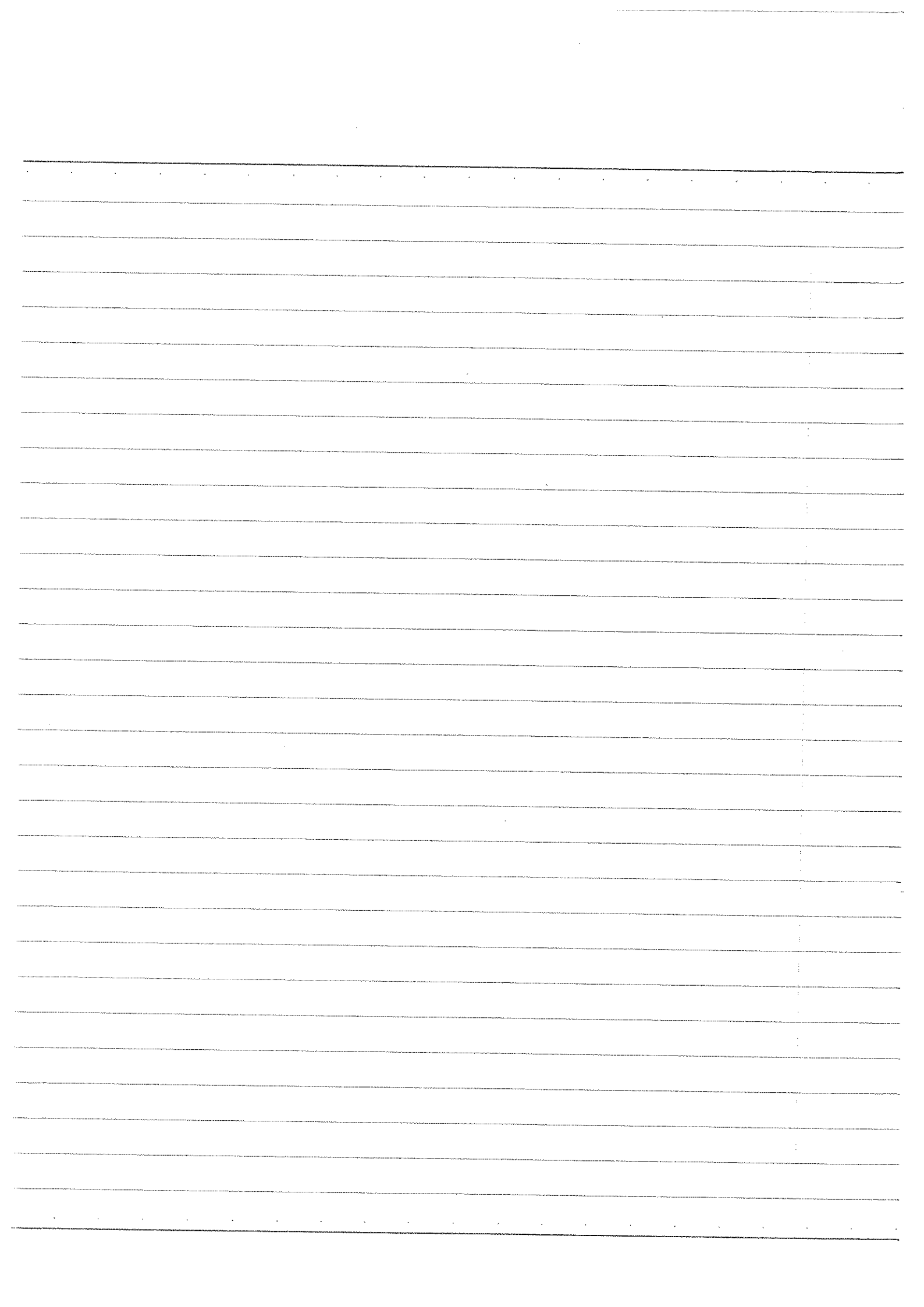
1) Το όλο είναι καίτι ~~σταθερό~~ παραπάνω από τα μέρη του όταν βγης τη σχέση που συνεινώνει τα ερεθίσματα. Είναι η βάση της διαφορικής ψυχολογίας. Επίσης είναι το αποτέλεσμα του διακριτού ~~αλλά~~ ευσχετισμού των μερών του

2) Ο οργανισμός είναι προδιατεθειμένος να οργανωθεί για επίλυση με οφέλιμους τρόπους.

Σερα νερών αντίληψης

Εργατική ή διακριτική μάθηση
(α/α - ρητισμένο)

→ Βρίσκεις για οργανική εργασία η οποία συνεινώνει 2 ερεθίσματα

Ανοστούου

6/12/2016

Ανοστούου

ύλη: Κεφ 6, 7
(βελ. 272) + 61-110 βελ.

Τολμαν: Έννοια ενδιαμέσων μεταβλητών → ΟΤΙ
παρεμβαίνει ανάμεσα σε ερέθισμα ή αντίδραση

→ 1^η ενδιαμέσων μεταβλητή → έννοια της ψεύδους: αντίληψεις
πεποιθήσεις που έχουμε σχετικά με τον κόσμο.

Εμπειρία με ερέθισμα κατάληξη στον σχηματισμό
ψεύδων.

→ Ο Τολμαν βασίζεται στα ερέθισμα & τις
εχέσεις που τα ενσκήνουν.

→ Όταν οι οργανισμοί βρίσκονται σε 1 προβάθμιση
κατάστασης, οι αντιδράσεις μας εμφανίζονται, και τις
ψεύδους διαδικασίες. → Η έννοια της ψεύδους του
Τολμαν ως 1 ενδιαμέσων μεταβλητή. Το αποδεικνύει
των εμπειριών που 'ταν ένα άτομο στο ορισμένα ερέθισμα

Η.Α.Τ.Ε

(A) heredity (A) ge (T) raining (E) ndocrine.

H: Η καταπονητικότητα Βάση κάποια όρια στο τι μπορεί
να καταφέρει το περιβάλλον.

A: Η ηλικία καθορίζει την επίδραση που έχει πάνω μας
οποια πληροφορία παίρνουμε.

T: Εξασθεση → δε συμβαίνει βέβαια στατικό περιβάλλον.

E: Ουβιολογικοί παράγοντες που αναφέρονται στη μάθηση.

• Άρα ο Tolman τα θεωρεί επίσης ενδιαφέρουσες μεταβλητές που επηρεάζουν τη μάθηση.

1) Οι οργανισμοί μάθαιναν ή δημιουργούν προδοκίες για τον χώρο που είναι οργανωμένα τα πράγματα στο περιβάλλον τους.

2) Η έμφραση στη μάθηση δε βρίσκεται στις αντιδράσεις αλλά στα ερεθίσματα, που στην πραγματικότητα σημαίνουν κάποια πράγματα ή δραστηριότητα για να εκπαιδευτούν οι προδοκίες.

3) Τα ερεθίσματα δε είναι μεμονωμένα αλλά σε πακέτα. Η ανακάλυψη των σχέσεων διαφέρει στα ερεθίσματα των καρδίων της ψυχολογίας.

Gestalt Psychology

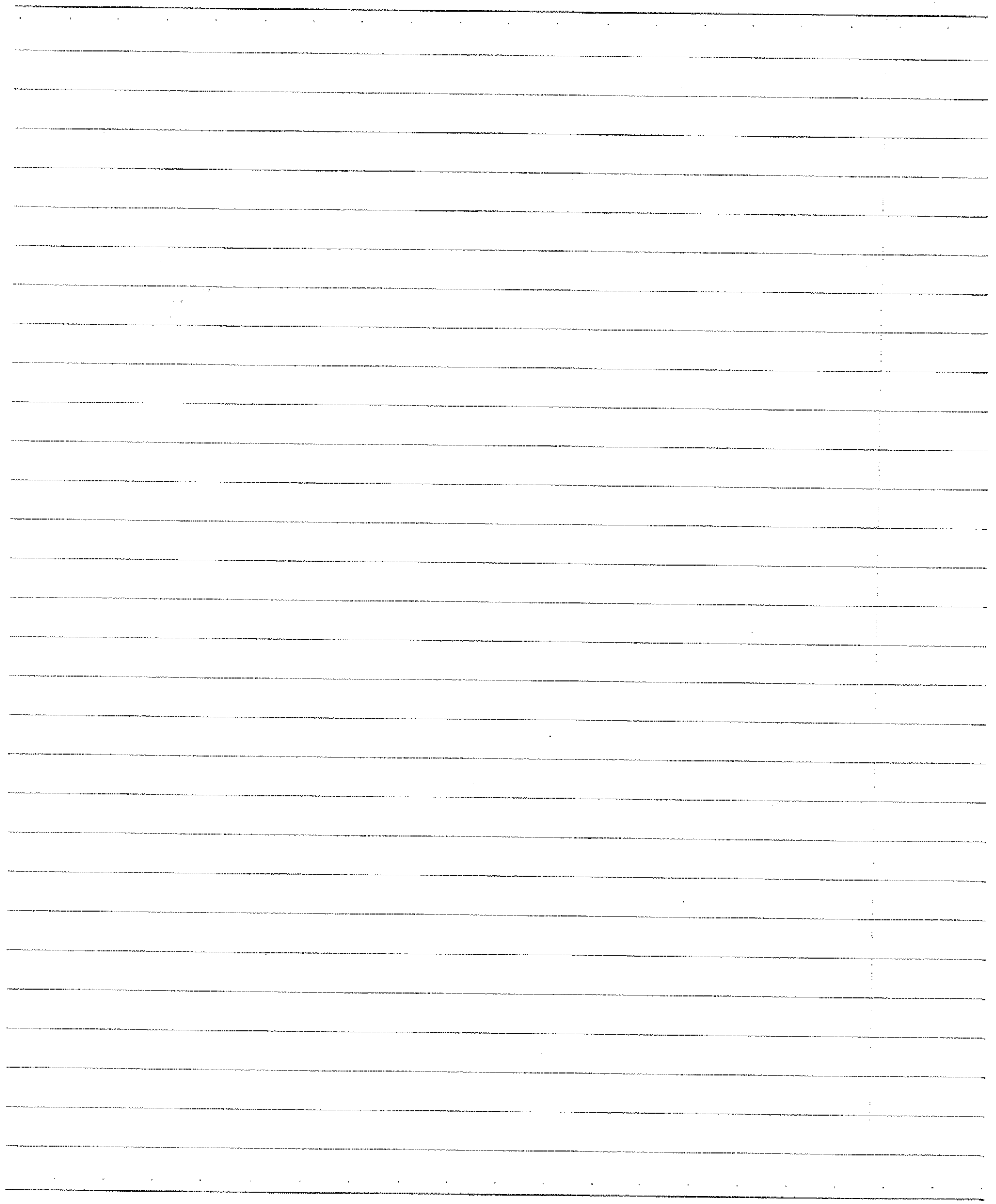
• Wertheimer - Köhler - Koffka
✓ Phi-phenomenon

→ Όταν κατανοούμε κάτι τότε μπορούμε να βρούμε ^{εξ} ~~εξ~~ "όλο".

→ Η ιστορία της μορφολογικής ψυχολογίας τόνισε την αξία της κατανόησης ή της αποστήθισης.

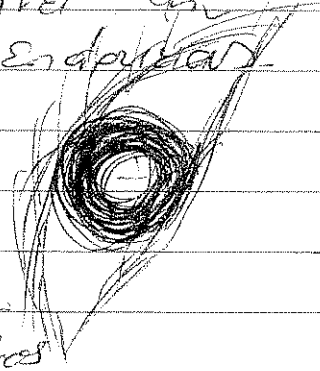
→ Πολλές φορές η αντίληψη είναι διαφορετική από την πραγματικότητα.

→ Προσπαθεί πρώτα για αυτοεργασία, ταυτόχρονα και αυτοεπίδειξη της συμπεριφοράς.
 Σημαντικό & η μάθηση προβαίνει σε
 αλγοριθμικότητα → αξιοσημείωτες διαφορές
 στην αποτυχία → βράζει τη
~~ψυχή~~ αξιοσημείωτη της προσαρμογής επιτυχίας
 → Μην πραγματοποιεί στόχοι.

Εισαγωγή στον Tolman:

- Κύριος δεικνικός της μάθησης, παρατηρησιακές
- φάσμα ^(μικροβιολογίας) ανάπτυξης, με φυσική γραφή
- η μάθηση μπορεί να γίνει χωρίς ενσωματωμένα δεικνόμενα αναφορικά να γίνονται στη συμπεριφορά
- και μικροβιολογίας & φυσικής.

→ Ο ρόλος των περιβαλλοντικών συνθηκών
 στη συμπεριφορά με και πως αλλάζει το
 περιβάλλον πάνω στη συμπεριφορά - ^{αλλάζει} _{στη}

Κοινωνική μάθηση → Bandura → & έμφυση ενόχου
 στη συμπεριφορά - (ψυχολογία, δεικνόμενα, παρατηρησιακή) →
 latent learning → η μάθηση μπορεί να γίνει χωρίς
 κάποιον στη συμπεριφορά ⇒ Tolman: & παρακλάδι
 με πορεία τους ^{αποβιολογίας} & διατύπωσε θεωρία: 1959
 → το ~~εστιασμένο~~ είναι το → βιοψυχολογίας
 η Gestalt - learning (μάθηση) → [ζώων] (μάθηση)

Θεωρία μάθησης

Αποσκόφου

25/10/2010

Λειτουργική εθάρτηση Skinner → λειτουργική εθάρτηση
βασίζεται: α) ενταία τιμωρία η β) ενταία τιμωρία
Όχι οι μορφές υπερπεριφοράς αποδοθούνται από τους
βασικούς και εθάρτων αν όλα συνεχιστεί αυτή
την υπερπεριφορά πχ (ευχαρίστηση - ενίσχυση / δυσα-
ρεστία) Ενίσχυση: Επανάληψη στο μέγιστο
Δυσανεξίες: Μη επανάληψη - εθάρτηση.

Thorndike → μάλα επιτυχία περίπου και
ο Skinner, Όμως η επιτυχία μάλα από επιβ-
βουλήτες η ~~επιτυχία~~ μπορεί να είναι
αποτελεσματική. Ανεπιτυχημένη: α) επιτυχία
βία και β) ασκηση ψυχοδυναμικής βίας. Η
αποδοχή στο σχολείο → αναποτελεσματικό μέσο επιτυ-
χίας αλλά μάλα από ορισμένες συνθήκες.

Η τιμωρία της ομάδας - αναποτελεσματικό μέσο τιμωρίας
Ποιες μορφές υπερπεριφοράς ~~είναι~~ πρέπει να
παιδιά να επιδεικνύουν α) προσοχή - συλλογική στο μάθημα
β) σεβασμός στον καθηγητή και στους συμμαθητές
Δεν επηρέασε και για αρνητικές μορφές υπερπεριφοράς:
α) στο σπίτι ή σχολείο α) ενίσχυση κοινωνικού ανταγωνισμού
(πχ ανταγωνισμός για να είναι πρώτος, να δέσει να είναι πρώτος
πρωτοπονητικά οποιονδήποτε μέσο). Μετά μια τάξη ο
οδηγός αποφασίζει τι είναι σημαντικό και τι μη. Ο
ανταγωνισμός ενισχύεται πχ βίαια παρεστητικές. Η απο-
δοχή ενίσχυση ανταγωνισμού → Απομημνησκύση ενισχύεται τερματίζε
→ χρεωδότη.

Επίδειξη → μη επιθυμητή εθάρτηση ωστόσο ενισχύεται

Παιδιά: Όταν υαρι δε τιμωρείται ενθαρρύνεται ως ενίσχυση και ανταπόδ (από το μάθημα)

Δεν υπάρχει πάντα ενθάρρυνση γιατί για να τι είναι ενθάρρυνση, και τι δεν ενθάρρυνται στη συμπεριφορά του μαθητή.

Όταν ενίσχυονται για ενθάρρυντες, ανακατασκευάζονται

→ Πρωτογενής ή δευτερογενής ενίσχυση

Πρωτογενής ενίσχυση: α) Είναι οι ενίσχυτες ευθείας από τον μαθητή για βιολογική δράση (πχ δαγκά - νερό) - ~~μα~~ δε μιας απλής με δαγκά ή εγγύς της.

Διαφέρει πχ από το εδιόμφο βγίς ουβίς → το να βρει τον κόκα → χωρίς αυτή θα περδνε, βεβουαθική επ δεν απηδη με βιολογικό δαγκά αλλά κανονικό το δεικνών πρωτογενή ενίσχυση.

Δευτερογενής - εφάρτυμένη ενίσχυση: (Pavlov) Είναι ένα άρχια σιδετέρο εφάρτυμα το οποίο κηουα ενθάρρυντες ιδιότητες γιατί συνδυάζει με κανόνιο άλλον τύπον ενίσχυτη. πχ το κρημα - ο λευκότερος - για μια άφνη να ικανοποιήσασκε οπς μια τις ^{νευρογενής} άφνη.

πχ ο βαθμός, ο έπαινος, απόδοξη - δαμπαρμός - οτιδήποτε αυτάνε έπν πιθανότητα να ενίσχυθεί η συμπεριφ βγίς κέρδον.

Μέσω της μάθησης κερρίζονται ή τας ενίσχυτες:

→ Με ενθάρρυνση συμπεριφ. υπάρχει ενίσχυση. Δαβουατος: για δτι να είναι κατι ενθάρρυντικό ή τιμωρητικό φάιεται από το τι εαρε ένα άρφο για να το ζανταίνε και να 'χε ενίσχυση τι άφνη ενίσχυση δερ είναι δεδωκ για τον μαθητή.

πχ Ινδίοι → απόζητων των ενίσχυση σε οφειδικο ή όχι ατομικό έπιπεδο.

2 εννοιες = α) Γενίωση επεδείξιματος (Stimulus generalization)
 β) Διάκριση >> (Stimulus discrimination)

α) Όταν ένα άτομο έχει μάθει να συμπεριφέρεται
 έχει ενισχυθεί πριν να γενίωσει τον ίδιο ερεθισμό
 & απάντηση στην παρουσία ενός παρόμοιου
 ερεθίσματος (πχ ομιλία με την ταφή με αρου
 χέρια → ενισχυση → θα το κάνει γ' μέλλοντα σε
 άλλη ταφή. → Bondair 6μη γενίωση του
~~ερεθίσματος~~ (πχ -12w ροκάλια όβα με-2).
 Όταν έχω μάθει να παω μαζί βέρα ερεθ τείνω
 να παω. το ίδιο. πάλι σε παρόμοιο ερεθισμα.

β) Στάθαι να παω κάτι στην παρουσία του
 παρόμοιου ερεθισμα (στην ταφή ενισχυ το χέρια
 έχω 670 στην για να παω το ζαζα δε παω το ίδιο)
 Μάθει να διακρίνει την απάντηση σε παρόμοιους
 ερεθισματα.

Έννοια της τιμωρίας = (Punishment) Βαθμύ εννοια στον
 Μικροβιολογικό. ▲ α) Τιμωρία 1: Παρουσιάζει στη κατάστασή
 1 δυσάρεστο ερεθισμα για να εξαλείψουμε την μη
 συμπεριφορά που ακολουθεί - (ητάσση) πχ φοβική
 τιμωρία παιδιού (βία) πχ πρόβλημα. Εισαγωγή ερεθ στον ακατάδο διασκέδαση
 ▲ β) Πάυση ενός θετικού ερεθίσματος → Τιμωρία 2.
 (πχ να παω κάποια προνομία με την προέλευση σε αυτό
 είναι δυσάρεστο για βέρα) → Εισαγωγή στην η μορφή
 τιμωρίας Time-out: Απομακρύνει την παιδί
 να ενισχυθεί σέτικα μεση στην ταφή. → Απομακρύνει (εξοδος
 στο την ταφή).

Θεωρία Ψυδίων.

11/11/2010

Αποστόλου.

Θεωρία Λειτουργικής Εφαρμογής Skinner: ① Ενίσχυση ② Τιμωρία.

→ Τιμωρία: αλλομετακινήματα: Όταν κάποιος τιμωρεί αλλά καταστρέφει
ταί, δεν εφαρμόζεται εντελώς η βυμπεριφορά. ~~από~~
↳ Παροδικό - πιθανόν να ειδικώθει την ίδια συμπεριφορά
εάν η τιμωρία μερικές φορές είναι δυνατόν να οδηγήσει σε
αύξηση της βυμπεριφοράς η οποία τιμωρήθηκε. Η τιμωρία
πολλές φορές αντί να τιμωρεί, ενισχύει και (πχ
παιδί που ενοχλεί). Δεν τιμωρείται, ενισχύεται. Όταν μη
βυμπεριφ. τιμωρείται σε ^{εναλλακτικά} περι-
πτώση να παρουσιάζει την ίδια
βυμπεριφ. στο 2ο περιβάλλον με μεγαλύτερη ένταση.
Όταν τιμωρείται στη 1 κατάσταση & όχι στη 2η.
Στη 2η υπάρχει πιθανότητα να παρουσιαστεί με
περισσότερη ένταση.

γ) Όταν τιμωρείται η εναφία άσχετα σε
ἀντιόραση & τιμωρία ήρεμη να γίνεται
μακρόχρονη από το άτομο. Δε συμβαίνει
πάντα, πρέπει να έχει το άτομο μαζί τιμωρείται

δ) Η τιμωρία συχνά προαγει ανεπιθύμητες εναφικές
ἀντιδράσεις & είναι δυνατόν να οδηγήσει σε ~~μερικές~~
ἀπομάκρυνση, αποφυγής. (Pavlov - κλασική εφάρμοση).
Όταν 1 κίνημα σ' ερεθίζει συνδέεται με 1 ανεπιθύμητο
ερεθιστή, τότε παίρνει τη μορφή που επιφέρει το ανεπιθύμητο.
Ερεθιστής & μπορεί να επιφέρει συνάρετες ή εναφικές
ἀντιδράσεις.

Η τιμωρία μπορεί να οδηγήσει σε επιδεικνύεται, όταν
προσάγει ποιο υπα ή ανα επιθυμητή εναφική συμπεριφορά.

που που μπορεί να μεταφραστεί σε δύο πράγματα
μειώνει ποσοστά να είναι το εταφο να αυξάνεται
αλλά. δράση → αντίδραση, βιολογική εργασία η
οποία κατασκευάζεται

β) κάποιες φορές τιμωρία φέρει βίωση στο άτομο ότι
η ενδετικότητα πριν να υπάρχει (πιο πολύ ενδετική)
→ η καλύτερη τιμωρία βασισμένη δίνει το μυστικό
στο παιδί ότι η καλύτερη τιμωρία είναι δίνει
έφαση τη χρησιμότητα ο δάσκαλος)

Παιδιά παρατήρηση ενδετικής συμπεριφοράς
Αναι πόθεν να ενδετική ενδετικότητα με τον
ίδιο τρόπο, τον οποίο η υιοθέτηση από το επόμενο

2) Η τιμωρία ποτέ δε δείχνει το τι είναι σωστό
να γίνει αλλά το αντίθετο. η τα παιδιά δεν τρέφονται
δε πρέπει να αντιγράφουν).

β) Η αυστηρή τιμωρία μπορεί να αρραγήσει φυσική ή
ψυχολογική ζημία. ~~καλύτερη~~ δεν είναι ενδετική τα όρια

→ Δεοντολογία τιμωρίας - κατασκευαστική γραμμές - οδηγίες για χρήση της

1) Η τιμωρία πρέπει να τιμωρεί. (παρατήρηση ή του αποτελέσματος)
Πρέπει να εφησυχάζει οι φόβοι της τιμωρίας

2) Η τιμωρία πρέπει να είναι για να είναι
αποτελεσματική αλλά όχι υπερβολικά εντονά και αυστηρά

Τιμωρία ήττα ή ευρεση → αποτελεσματική καταβρέφει
τη βάση
επιχειρ
παιδία

Αποκλειστικός τιμωρίας: να είναι το ίδιο ότι

3) Η τιμωρία να υπάρχει ^{προβλεπόμενη} αργά της τιμωρίας πριν
τη χρήση της. Δεν πρέπει να υπάρχει εκφραστικός
αλλά προειδοποίηση. Για να το άτομο τρέφει για να συμπερι
θεί είναι ανεπιθύμη. να έχει τον αντίστοιχο τιμωρία

4) έτσι δε φαίνεται η τιμωρία ως ιδιότητα
του δασκάλου

Βαδμος → Μορφή ελέγχου στα 'ήματα'. Το ότι υπάρχει
βαδμοσολογία δικαιολογεί τα παιδιά περισσότερο. [Πήλιος
- 'κόσμος χωρίς εσθλεία']

β) Απόσβεση: Ένα βλοκο να ελεγχουν μια άλλη
δύστη μορφή ευμενερφ, με τον να την
αφροδύμε, να μην την ενισχύουμε.

Διαφορετικοί Τύποι Ενισχύσεων: α) υγιεινή
ενίσχυση (token-εσομοσμ) → (Όταν είναι νατι
εσβεσά ενισχύεται ηχ. εις κέρως ταίης με χροσ,
με απομίστητο). → είναι μια μορφή ελεγχής εσβεσής αποσε
καθαλμής.

β) κοινωνικές ενισχύσεις: Εμάς που δαίτη
το εσβεσίο α) μία χερσομής
β) στα εσβεσίο εσβεσίο

β) η προσημείωση και η ευμενερφ, ο εσβεσός απο το
δαδμωτο. Η μορφή κοιν. ενίσχυσης ελεγχής απο
την κλήμής ηχ. εις χερσομής.

β) η αποδοση των ευμενερφών.

Λόγος αλληλίας με προσβολοίμου "έπιτομα" εκπαιδευτικό με
"τραβηγμένη" αλληλία.

→ Η τιμωρία → πρέπει να θυμίζουν ποίες ανεπιθύμητες βίαιες
επιθέσεων τιμωρία.

Dreikurs → οργανισμό + διαπόνηση βιολογικής τάξης
Φυσική συνέπεια ^{υμνή} το ίδιο το αλφά.

Ευημεριφορά → δείχνει ότι η πράξη ευνοείται
δεν είναι επιθυμητή - δε χρειάζεται η
παρεμβάση άλλου φυσικού προσώπου.

πχ αν τρέφεις ανεπιθύμητα θα τραυμάτισ.

Λογική συνέπεια τιμωρίας: Όταν κάποιος φυσικός
πρ. παρεμβαίνει, πχ αν αντιγράφει όλα
μπερνιστεί η μάθη. Λογική συνέπεια ότι το
παιδί δεν έκανε κάτι πχ οι αποσκευές μετά
κατανομή, πχ κάπνισμα - λογική συνέπεια πράξης
→ Η κοινωνική υιοθέτηση μερικών ευημεριφορών
δεν έχουν παρτα. Λογική συνέπεια πχ μια κάποια
χαρακτηριστική άσκηση ένα αλληλότητος, πρέπει να
βραβεύεται βίαια του παρατηρητή με τη συνέπεια.

~~Η επιθυμία~~

Ηπιχειρηστικός → επιδράσει σου πάνω μας, όταν κάποιος
έχει το πάνω χέρι.

4) Η ευημεριφορά πρέπει να περιγράφεται με βίαιες &
βιολογικές όρους όταν επιθυμείται πχ άνετα
ώστε να υπάρχει 1 κοινό πεδίο επικοινωνίας.

5) Η τιμωρία πρέπει να είναι βιολογική, όπως και η
ένταση. Κάθε φορά που παρασιζέται πρέπει να τιμωρείται.

Όταν δεν τιμωρείται, η ^{κατάσταση} αποσβέννεται της είναι πολύτιμη
δύναμη.

Πρέπει να τροποποιήσουμε το περιβάλλον της τάξης
~~να~~ τέτοιο ώστε να αποφυγούμε ανεπιθύμητες
 συμπεριφορές και να μάθουμε επιθυμη-
 τες θετικές συμπεριφορές (setting event).
 Τα επιθετικά παιχνίδια ~~αυξάνουν~~ την ανεπιθυ-
 μη συμπεριφορά.

60) Είναι πολύ σημαντικό η ενίσχυση θετικής
 μορφής συμπεριφ. Παράλληλα με τιμωρία πρέπει
 να ενισχύουμε εναλλακτικές θετικές συμπεριφορές
 επιθυμητές όταν αυτονόητονται.

70) Η τιμωρία πρέπει να ακολουθεί ^{χρόνια} άμεσα την
 ανεπιθύμητη μορφή συμπεριφοράς - και το
 αντίθετο. Θα πρέπει να εστιχούμε για 1 συμπεριφε-
 ρά δεν είναι αποδεκτή.

για α) Η αιτιολογία αυτών των διαδικασιών να
 μεταβληθούν μερικές ανεπιθύμητες μορφές συμπερι-
 φ. Πρέπει να μάθουμε ο άλλος γιατί είναι ανεπιθύμητες
 αν η τιμωρία έχει εκπαιδευτικό χαρακτήρα.

β) Όταν η τιμωρία αιτιολογείται φαίνεται να μάθω
 την αφέεσότητα της λαροχής της όχι ^{τοσο} υπήκοη
 παράγοντα για την αποτελεσματικότητά της.
 γιατί πρέπει να είναι συνεπής

γ) Όταν η τιμωρία αιτιολογείται, ανεπιθυμ. μορφές
 συμπεριφοράς είναι εύκολο να μεταβληθούν ακόμη
 και στην απουσία αυτού που τιμωρεί - δάσκαλος.
 - είναι μάταιο γιατί δε πρέπει να μάθεις μια
 ανεπιθύμητη ενέργεια -

δ) Μεγαλύτερα παιδιά περιφερών να τους ποίσει γιατί δε μπορούν να
 κάνουν κάποια πράγματα, και πολλές αντιδράσεις άσχημα
 αν δεν τους εστιχούμε.

- Όταν μιλάμε για τιμωρία, δε μιλάμε για βραβείο - Μιλάμε για
ότις μορφές

Μορφές υπάρχουν ιδιαίτερα αναποτελεσματικές → 1) Φυσική τιμωρία
(πρέπει να εφαρμόζεται μόνο σε ήπιες μορφές). Μπορεί να συμφωνήσει
επιστημολογικά με τη θεωρία της υπερπεριφέρειας. Η αυστηρή πειθαρχία γονέων
που κακοποιούν, είχαν κακοποιήσει & οι ίδιοι ως παιδιά.

2) Η ψυχολογική τιμωρία. Ιδιαίτερα αναποτελεσματική
πχ χτυπήματα, ψυχολογική βία, ηρωίνη - χτυπάνε
την αυτοεκτίμηση του ατόμου.

3) Η επιλογή βλαβερών εργασιών για άεχο
ζώο. ^{μόνο αν είχε ζώο στο μαθήμα}
για να αξιολογηθεί ^{αλλά όχι να αξιολογηθεί}

4) Αποβολή από το σχολείο - Βραβείο μέσω πειθαρχίας
είναι η αποβολή. Πρέπει να έχει προηγουμένως συζήτηση
με το παιδί, γονείς.

Θεωρία μάθησης

Why so serious?

Απορίες

22/11/2010

Θεωρία κοινωνικής μάθησης

Social Learning Theory

Albert Bandura

Πνευματική αποσπαστική
Thuridike
Skinner
Pavlov

→ Επίτευξη → Γνωστική προσέγγιση θεωρίας

Μάθηση μέσω μνήμης + παρατήρησης

→ έννοια Modelling και παρατήρησης μάθησης μέσω: - μνήμη -

Άνθρωποι άτομα στο περιβάλλον μας

Ποσοστό υποστήριξη ότι περιβαλλοντικοί + βιολογικοί παράγοντες επηρεάζουν την συμπεριφορά

Έννοια προσωπικής αποτελεσματικότητας

- πρόβλεψη, - συμπεριφορά και μάθηση

Bandura: Γνωστικοί παράγοντες σε αλληλεπίδραση

με το περιβάλλον

3 βασικές έννοιες

- 1) Modeling
- 2) προσωπική αποτελεσματικότητα self-efficacy
- 3) έννοια αυτοπροσδιορισμού της συμπεριφοράς

• Τα άτομα μπορούν να μάθουν παρατηρώντας τις συμπεριφορές άλλων ανθρώπων και τα αποτελέσματά τους της συμπεριφοράς. (Εμπειρική παρατήρηση ↔ μέσω μορφής συμπεριφοράς)

• Η μάθηση μπορεί να συμβεί χωρίς να υπάρχει μια αλλαγή στη συμπεριφορά (μόνη αλλαγή μέσω της εικόνας)

• Όπως μπορεί να χαθεί μάθηση αλλά όχι αλλαγή στη συμπεριφορά
→ Bandura

Page 13
El treball d'entre del coraçó.
Onu mai av parly's parli en tan
kerdizet's xarx's de pagat's.
Pifuyxera' meu de afanyet's

• Συστηματική συμπεριφορά παιζων καταφορικό ρολο
στη μάθηση - δε χρειάζεται να είναι άμεσες
→ είναι περισσότερο εκ.

• Η πρώην παιζή ή βιολογικό ρολο σε μάθηση
Εννοια επιτυχίας / Εννοια προσδοκίας για το ποια
μορφή συμπεριφ θα ενισχυθεί είναι καταφορικός με το τι
θα προσέτω στη μάθηση -

Επηρεάζει τη μάθηση α) ο παρατηρητής
Ενισχυεται από το ίδιο το μοντέλο
→ πχ δάσκαλοι ενισχύουν μαθητές που τους
αρέσουν και κάνουν τα ίδια μαθήματα.

β) ο παρατ. ενισχυεται πολλές φορές από ένα
3^ο πρόσωπο

πχ γονείς ή αγγεί που ενισχύουν το παιδί που
αντιγράφει τη φυτοκαφρίλα του άλλου παιδιού.

γ) η συμπεριφορά τρίτων: Όταν αντιγράφει
για πρώτη φορά από άλλους έχαν πολλές
φάρες ενισχυτικά αποτελέσματα πχ καταγράφει
στη φτήση αυτή που κάνει ο δάσκαλος

δ) οι συνέπειες συμπεριφ μπορεί να επηρεάζουν
τον συμπεριφορά του παρατηρητή. Εμπειρία -

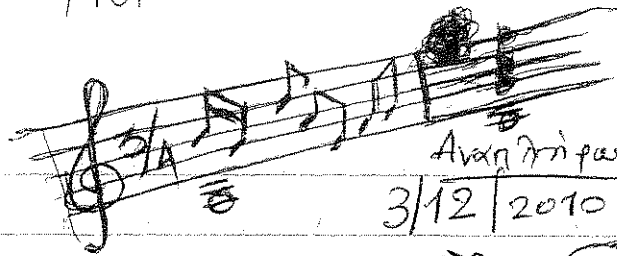
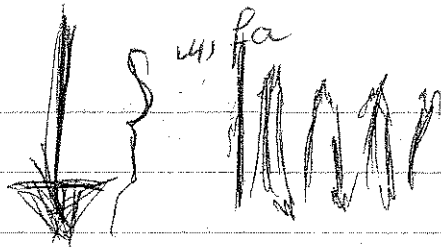
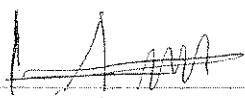
* Πειράμα Βανδουρα: Παρατηρούμε ένα φίλη που έμοιαζε
για τον ίδιο - 1^η ομάδα → ενισχυση μοντέλου για συμπεριφ.
2^η ομάδα το μοντέλο επικρατεί για συμπεριφ.
3^η → δεν είχε συνέπειες το μοντ.

Αναφορά η η συμπεριφ των παιδιών ήταν είτε
είτε ενισχυθεί είτε αποδυναμωθεί. Εμπειρία →

Συμπεράσμα: Όταν τα άτομα βλέπουν άλλους
άνθρωπους να συμπεριφέρονται ανεπιθύμητα χωρίς
κρίσιμες συνέπειες τείνουν να ηρηγορηθούν τους
ιδίους ανεπιθύμητους τρόπους συμπεριφοράς.

La-La+/Sa-Sa+/Si-Si+/Ke+e / Mi-Mi+/Do+/Ta'

Αναηθηρω
3/12/2010

19:00 @

→ Μιλώμεν για τις εφεσες γενέσεις πάνω και ευχαριστώ
φορά ότι γιάδου.

Επίσχυση + τιμωρία: Εμπνεύζου την
ζύση στην οποία 1 άτομο
Επίσχυση 1 μορφή ευρησική, την οποία έχω
γιάδει. → Επίσχυση + τιμωρία: δεν είναι
σημαντική για τα γιάδου. → Εμπνεύζει το
από να παρουσιάσουμε νέο τον γιάδακε δω
φανερή μορφή ευρησική.

~~Η επίσχυση σε~~

■ Ο πρώτος που μιλήσει για 1 παρουσίαση γιάδου
μαθήσεως είναι ο Tollman: γιάδου
μαθήσεως: Τα άτομα γιάδου χωρίς να επίσχυδούν

■ Η προσδοκία της επίσχυσης εμπνεύζει τις γιάδου
διαδικασίες που προάγουν τη γιάδου, (απόφαση,
Τα άτομα είναι περισσότερο πιθανόν να προσέχουν πληροφορίες
που όταν τις παρουσιάσουν έχουν αυξημένες
πιθανότητες να επίσχυδούν.

Γνωστοί παραγόντες: μάθηση - κοινωνική
ψυχολογική μάθηση:

α) Διακρίση μάθησεως μέσω παρατήρη-
σης και των πρακτικής γιάδου.

Ο Bandura γιάδει γιάδου

διδασκίον

Το βασίλειο γιάδου των κοίτων
Βαβυλώνιο γιάδου, γιάδου γιάδου
με μισό ο βασιλιάς, με μισό οι αυλικί
ενός γιάδου είσαι πε...
που άκουε την γιάδου και

Βαβυλώνια
Παράφρων *

1) πχ ① υπάρχει άσφα που περιγράφω και κυρίως να το έχουν κάνει ② Μπορεί να φέρουμε και να το παρουσιάσουμε μετά από μικρό χρονικό διάστημα. (πάρτη ^{λαοικό} Bandura).

β) Τονίβαν πολύ τις γνωστές διαδικασίες στη μάθηση: καθάρωση, κωδικοποίηση, Ελαστικότητα, αναπαράσταση κτλ.

γ) Τονίβαν τη σημασία των προδοκιμών ως αποτ ενίσχ ή τιμωρία οι άνθρωποι επιφέρουν προδοτικές αναφορές με τις ευρεσίες των πράξεων

• Όταν δεν τιμωρείται κάποιος μπορεί να φέρει γρήγορα ενισχυτικό στους άλλους (προδοτικές)

δ) Πρέπει να υπάρχει επιρροή ανάμεσα στην ενίσχυση αντίδρασης και στις ευρεσίες της
πχ Πρέπει να φέρει ποιος μερικές ευρεσίες πριν να τιμωρούνται και ποιος να ενισχύονται

Modeling: Προσδιορίζεται και ως μοντέλο που δείχνει και και άλλο τον παρατηρητή που αντιγράφει και

Ζωντανό μοντέλο πχ γονείς, δάσκαλος
Συμβολικό μοντέλο πχ άτομα συμβολικά πχ ^{παρτί, ηρώες} ~~παιδιά~~ ^{βιβλία} ~~κτλ~~
(κάποιος που δέχεται 26).

Συμβολικό μοντέλο δεν είναι ζωντανό.

Βιογραφία όμως ή ζωντανό και συμβολικό μοντέλο
πχ Οι μαθητές είναι καλύτεροι φιλαναγνώστες όταν οι γονείς διαβάζουν συχνά βιβλία.

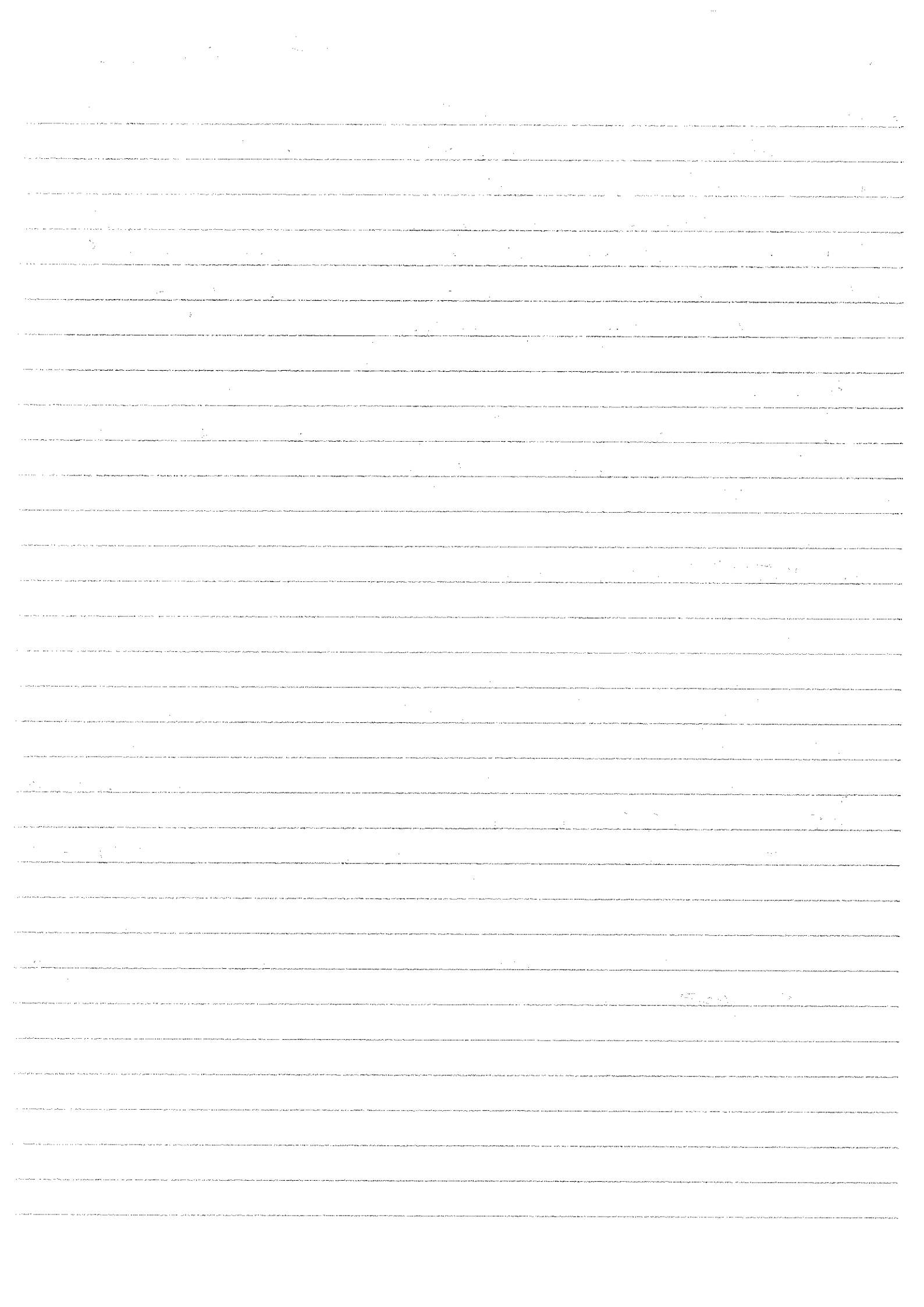
Why so serious?

- ανδέονται καλύτερα στις προληψίες όταν οι γονείς έχουν σαφή στρατηγίες για να το αντιμετωπίσουν.
- ανδέονται για παθολογία εστία όταν βλέπουν τους άλλους στο περιβάλλον να συμπεριφ με τους παθολογίες
- είναι πιθανότερο να απορρίψουν βεβαιότητα όταν οι άνθρωποι στο περιβάλλον που μεγαλώνουν δεν αναπαράγουν βεβαιότητα.

3 γενικοί τομείς: Οι βιοχημικές δεξιότητες κληρονομούνται από το modeling (ως μάθει να αναλύει, να αριθμεί, να πλάθει). + πράγματα
Τα άτομα μαθαίνουν γνώσεις + κοινωνικές δεξιότητες. (στη χώρα τα δέντρα είναι η φύση να δίνει το α δείγμα).

β) Επιδεικνύει μορφές συμπεριφοράς μαθαίνεται από το Modeling → Επιδεικνύεται: Όταν το μαθαίνει από ζωντανή μοντεζαί, από συμβολικά μοντέλα (παιχνίδια βίντεο και μικροί αριθμοί).
Τα γονείς είναι περισσότερο επιρρεπείς να μιμνησθαι Επιδεικνύει μορφές συμπεριφοράς.
↳ Δείχνει έμμεση γνήσια βία και επιδεικνύεται

Όταν οι καταστάσεις το επιτρέπουν πρέπει να συζητάμε με τα παιδιά πως φερόμαστε το ίδιο με πιο διαφανείς διαδικασίες μεθόδους.

Αποστολόν

Θεωρίες μάθησης

29/11/2010

Θεωρία κοινωνικής συμπεριφοράς → Μορτζα (Bandura)

Μορτζα που άρε μαζί αλλά υπάρχει διαφορά. αρέσκια σε άφο - 5' έργο

Σημασία στο τι κάνει και στο τι λέει το Modelo.

Φάσεις παρατήρησης ^{μάθησης μέσω} 5' μιμήσις → είναι μάθηση χωρίς δούλες. ~~Οι μαθητές~~

Χαρακτηριστικά άσκων που φημιούνται: άσκη με υψηλές απαιτήσεις εφαρμογής ή με τεχνική άσκηση μισό.

incentive → προσδοκία στο αν παρω μαζί θα έχει άσκη άσκη. Συμπίδα προέχουμε πράξη για το οποίο αν το μάνατζερ περιμεταφέρει ενίσχυση. Ο θάσκαλος δίνει το κίνητρο για παρατήρηση αν όταν δίνει τα 105.

- Άσκη να επιλέγεις πρώτου να κάνεις την άσκηση
- Το ενδιαφέρον, ο ρυθμός + η ποσότητα της μάθησης είναι αυτά που επηρεάζουν την μάθηση των παιδιών

1969 → Bandura: ικανότητα παρατήρησης & ενίσχυση από την Βάλη όρια μάθησης μέσω παρατήρησης σε περίπτωση αν γίνει μάθησιμος παραφοριών

2η φάση: Συγκράτηση: Αυτό που παρατηρώ, το συγκράτω στον έμφαση είτε με άσκη ή με άσκη ή με άσκη.

3η φάση: Κινητική αναπαραγωγή: Οι συγκρατημένα πρέπει να το αναπαραφω ως φανέρη κορφή συμπεριφ. Χωρίς άσκη δε μπορεί να δει ο άσκη άσκη άσκη άσκη. Παιδί μπορεί να άσκη άσκη.

πχ στην αγωγή.

• Επανατροφοδότηση (διορθωτική): Ο δάσκαλος δίνει πληροφορίες για την αποτυχία της αντίδρασης. → δεν είναι ενίσχυση ή τιμωρία εστιάζει σε κάτι λάθος που όταν έρχεται η ώρα να το κάνεις δεν το κάνεις. ~~Είναι~~ με την απαιτούμενη απόδοση.

- Λάθος και ευριδέες διορθώνονται και επαναπροσδιορίζονται στο αρχικό στάδιο μάθησης πριν ευριδέες εδραιωθούν και δυσκολεψούν και τον εκπαιδευτικό και το παιδί.

- Όταν γράφεται κάτι λάθος πρέπει επωδμήματα να διορθώνεται.

4) Κίνητρα (Motivational) Αν αυτό που συμπεριφέρομαι ή μπορού να αναπαράγω θα το παρουσιάσω ως φανερά μορφή συμπεριφοράς μέσα σε ένα πλαίσιο απ' αυτό εξαρτάται από την υλότητα της επίθεσης (κυρίως) ενίσχυσης ή τιμωρίας → Έχει επίδραση στην επίδοση + όχι σε μάθηση.

θα κάνω κάτι αν η απόδοσή είναι μεγαλύτερη και όχι υμωρητικές ενέσεις.

• Τως επηρεάζει το Modeling (υποδείγμα) πάνω στην συμπεριφορά: α) Η ΔΕ επίδραση → διδασκαλία τζαίς και-κουργίας μορφές συμπεριφοράς → πως μαθαίνουμε να μιλάμε πχ.

β) επίδραση τη σχέση μηδεν μάθησης μορφών συμπεριφοράς πχ με την ενίσχυση και δεν παρουσιάζουν αν είναι υμωρητικές, επιρραίζει τη σχέση μηδεν μάθησης μορφών συμπεριφοράς.

ξ) Μπορεί να ενταχίσει στο Modeling προηγμένες αλλά φορητές μερικές συμπεριφορές του παραδόντος. Κατάρτησι του αναπτυχθέντος αποτελέσματος:

Να επηρεάσει την εμφάνιση προφανών μορφών συμπεριφοράς → να τις αποδοθεί.

Χαρακτηριστικά 3^α μοντέλα: Είναι ζωοειδή πχ ο δάσκαλος, ο τραγουδιστής. συμβολικά → μη πραγματικές φυσιογνωμίες → Harry Potter

① Πρέπει να είναι επικτός & ικανός για να επηρεάσει - να έχει ικανότητες - (μικρούς ανδρικούς - πρότυπα συμπεριφοράς).

② Το μοντέλο πρέπει να διαθέτει κύρος, χούτρο, μα, εξουσία. Άτομα με υψηλό status πχ, μπορούν να γίνουν αποτελεσματικά μοντέλα.

③ Να συμπεριφέρεται με βέλτεστη συμβατότητα με το φύλο του τρόπου. Τα αφορία είναι περισσότερο πιθανόν να μιμούνται συμπεριφορά με τα ανδρική πρότυπα. Τα αφορία είναι πιθανόν να μιμούνται συμπεριφ. που εμφανίζονται κυρίως στο γυναικείο πρότυπο συμπεριφοράς. Η επίδεικτικότητα είναι περισσότερο συμβατή με τα ανδρική παραδει-πρότυπο.

→ ψυχολογικοί παράγοντες & περιβάλλον.
④ Το μοντέλο πρέπει να παρουσιάζει συμπεριφορά λειτουργική - βέλτεστη με την κατάσταση του παρατηρητή. Ειδικά 1 μορφή συμπεριφοράς με λειτουργικότητα. Να 'χει λειτουργική αξία

⑤

• Η επίδοση μίθους - ανωνυμότητα σχετίζεται με την αίσθηση της σχετικής αποδοτικότητας
→ πόσο δείχνω ότι είμαι ~~ε~~ ικανός να κάνω αυτό που κάνω εσείς (self efficacy - αποδοτικότητα) Μπορώ να κάνω κάτι όταν πιστεύω ότι μπορώ να το κάνω
→ Πως + ποια μορφές συμπεριφοράς επηρεάζει;

- 1) Επίδοση δραστηριοτήτων. Τείνουν να επιλέγουν έργα στα οποία πιστεύουν ότι θα αποτύχουν. → είναι ωστόσο υποκειμενικό
- 2) Επίδραση της προσπάθειας και της επιμονής ως γενική τάση.
- 3) Επίδραση της μάθησης ή της επίδοσης της επιλογής δραστηριοτήτων.

• Παραγόντες που συνετέλεσαν θετικά στην αποδοτικότητα

- 1) Οι προηγούμενες επιτυχίες μας, αποτυχίες. Αποδίδονται πιο θετικά όταν στο παρελθόν έχω εφεύξει.
- 2) Τα μηνύματα που παίρνουμε από τους άλλους ως γενική τάση. Η αίσθηση της αποδοτικότητας ενισχύεται όταν οι άλλοι μας δίνουν μηνύματα ότι μπορούμε να κάνουμε πράγματα.
το έργο πρέπει να είναι τέτοιο ώστε εμείς να ηθεύουμε. Γι' αυτό
Τα μηνύματα μπορεί να'ναι άμεσα ή έμμεσα
→ μηνύματα: δυνατότητα
- 3) Οι επιτυχίες + αποτυχίες άλλων ανθρώπων που θεωρούμε ίδιους ή παρόμοιους με εμάς, ως γενική τάση.

Θεωρίες μάθησης

3/12/2010

Αποσκόπηση

Μαθηση - (Bandura)

- Απορρύθμιση της συμπεριφοράς (self-regulation) [Zimmerman]
  - Κριτήρια επίδοσης: - στόχοι → Ικανότητα, παρακολούθηση - ενδείξεις - σύγης της αυτορύθμισης συμπεριφοράς.
  - Κριτήρια επίδοσης, στόχοι που βασίζονται στην αξία ή επιτυχία → σύγης της έννοιας αυτορύθμισης της συμπεριφοράς.

* 5 πηγές αυτορύθμισης συμπεριφοράς

① Κριτήρια και στόχοι που επιλέγουμε ή καθορίζουμε. → προσαρμοσμένα κριτήρια και στόχοι → οι άνθρωποι προσπαθούν περισσότερο για επιτυχία στόχων που έχουν επιλέξει οι ίδιοι παρά άλλοι που έχουν βάλει μ'αυτούς → Ford (Goal setting)

→ στα παιδιά να δίνουμε δυνατότητα επιλογής.

Ποιότητα του στόχου: ο στόχος να είναι "προκλητικός".

- όταν υλικά στοιχεία (χρόνος, χρήμα κτλ) για να καταφέρω κάτι.
- εμφανίζεται το "δυσκολογενικό άγχος" (δυσμορφικό)

↳ Τα άτομα πρέπει να βάζουν προκλητικούς ή δυσκολογενικούς στόχους.

- ② Παιδιά της ίδιας δυνατότητας μπορούν να επιτύχουν διαφορετικούς στόχους → παρόμοια συμπεριφορά

- ③ Incentive → Προσδοκία ότι αν 1 μέρα επιφέρει ύψαρτη θα μου αναμοχλεύσει και μάγο → δεικνύει άγχος

- Να θυμόμαστε ελαφρύτερα φηγοδοτά αμδία να αναζητήσουμε πάντα άτομο δε μάρτετα καταφέρω

τα πάντα, και να μάθω να 'χω στόχο

② οδηγίες που δίνει στον εαυτό μας όταν προσπαθούμε να κάνουμε κάτι. (*self-instructions) οι

να πυκνίσουμε μορφές συμπεριφοράς άρνησες

• Θεωρούμε πως να δίνω οδηγίες στον εαυτό μου οι μάθητες για να παραφέρω κάτι.

• Πες ο εαυτός σου τι πρέπει να κάνω αλλά δε το κάνει αυτός αλλά οι μαθητές.

• Ο μαθητής θα ε να κάνει και το κάτι

• $\lambda \lambda$ $\lambda \lambda$ $\lambda \lambda$ μαθητής στο έργο και το κάνει.

↳ Αυτές οι 5 φάσεις είναι συνήθως παιδιά που αντιμετωπίζουν επιποθεία στο γινόμενο, αλλά και επιποθεία παιδιά στο συμπεριφορά.

③ Αυτοπαρατήρηση ως συμπεριφοράς (self-monitoring).

- Ικανότητα να παρατηρούμε τον εαυτό

μας όταν κάτι και - γιατί η παρ'α για επιτομή στόχων → βγαίνουμε σε τι έχουμε κάνει και σε τι όχι.

→ Μηνιαία βίαια συμπεριφοράς ή χωρίς συμπεριφοράς (ένδρομο υπερκινητικότητας).

④ Αυτοαξιολόγηση: (self-evaluation)

⑤ Δυσκολίες που ενισχύει τον αυτοτισμό ως αποτέλεσμα θηρακίμης ή αποτυχημένης προσπάθειας (και να αντίτοια αναποθεία).

μήδων
μήδων

έσπερο = άλλο

εργασίας αναδέεται

7 προτάσεις στα σερβ
Αρχ: μέδων ουκ δε μνησθῆναι
Ερωτήσεις → καταστάσεις → δίκες

μήδων: είναι ορθό ότι...

(προβλεπόμενα: δι' ἰσχυρὰ πλκ > δικαστῶν
συμφωνία μετ' ἑαυτῶν
Διδασκόμενα ἢ νόμοι. ἑκείνη
επιχειρήματα

Σελ 47 του
Αξιοτήτων του Νόμου

Αξιοτήτων κοινωνίας

το δικαστικό

νόμον νόμοις προβλεπόμενος

κρίση νόμου ἢ νόμου (νομοθετηθέντος συν
βελτίων ~~νομοθετηθέντος~~ κοινων. ζωῆς νόμων ^{απόφαση})

Διατετακί:

1) κορυφαία φάση μετὰ τὴν
οὐκ ἔχει σὺν ἄλλοις

2) κορυφαία ἐπιπέδῳ μὲν ὡς

ἀνεπίπεδο τὸ ἔχει τὸ ὑψιστὸ ἀνεπίπεδο

Η έννοια της ενόχου (φροσύ) : μπορεί να είναι ενεργός με αποτέλεσμα να κάνει πράξη
 Η έννοια της ενόχου (φροσύ) : μπορεί να είναι παθητικός με αποτέλεσμα να δεχτεί την ενέργεια του άλλου

σε μια υπερπροσέγγιση (πρόσβαση) ενεργεί, κάνει πράξη
 οριακότερα φάσματα (ενόχου) φάνερα να
 λογίζονται ως ηδονικά για υπερ-
 προσέγγιση να ενσωματωθεί στο μέλλον

Η έννοια της ενόχου δεν αφορά την ανδρική
 ζωή ούτε να τον κάνει πριν
 την ενόχου

- 1) υπερπροσέγγιση
- 2) οριακή ενόχου
- 3) ενσωμάτωση ή όχι

Π.Χ. θεωρητικά
 χωρίς σύνδεση με την πράξη
 στοιχεία αλληλεπίδρασης → από κείνο
 ενόχου → με την πράξη
 → υπερπροσέγγιση

Π.Χ. δεν έχει με βάση/απόδοση στο νωρ
 ενόχου (και σε αυτή την περίπτωση)

δύο κλάδοι → αλληλεπίδραση
με διαφορετικό τρόπο

Burhus
Frederick

Skinner

Πειραματική μάθηση (operant conditioning)

Συμπεριφορά υδατικών οργανισμών

έναντι ενίσχυσης (reinforcement)

- αλληλεπίδραση

η ενίσχυση επηρεάζει την ενίσχυση
στη λειτουργία των λειτουργιών

- θεωρία συμπεριφοράς (behavior therapy)

βιβλίο πέρα από την ελευθερία και την αξιοπρέπεια
(beyond freedom and dignity)
Wolcott II

δύο κλάδοι, περιεκτικότητα

- η ψυχολογία δεν εξηγεί, περιγράφει
τα γεγονότα

- η λειτουργία (λειτουργία) κορπύ (behavioral control)

νοητική σε κλάδοι: όπως δε ενέπνευσε

νόμος διαθέσεως η της όρεξης
(law of attitude or disposition)

η ανάπτυξη σε μία κατάσταση (υπόθεση της) εξαρτάται από την κατάσταση (κατασκευαστική) διάρκειας ενός ή πολλών καθώς και την αναμετάθεση κατάστασης ενός ή περισσότερων με νόμο επιπέδωσης

νόμος υπεραρτέρευσης στοιχείων
(law of prepotency of elements)

τα άτομα έχουν μία κλίση για ενδοιασμούς και δραστηριότητες αυτοπροσώπων και εξωτερικών και συννοητικά στοιχεία που ο αυτός βοηθάει κατασκευαστικές κατασκευές.

νόμος μεταφοράς ή της ανάλογης
(law of response by analogy)

εμπέδωση μεταβίβαση γνώσεων (transfer of learning) και επιπτώσεις της μεταβίβασης της μάθησης και επιπτώσεις

1. x - άνω: νόμος υπεραρτέρευσης
2. x - κάτω: νόμος μεταφοράς ή της ανάλογης

νόμος της άσκησης (Law of exercise)

νόμος άσκησης
(use)

νόμος άσκησης
(disuse)

η συχνή άσκηση ^(επανάληψη) οδηγεί στην ενδυνάμυνση
~~της~~ του δείκτη επάγωγος - αντί-
 δράσης
 ενώ η απουσία άσκησης ή ολιγοήμερη
 αναστάτωση οδηγεί στην αδυναμία ή στην ατροφία.

νόμος της πολλαπλής απάντησης
(Law of multiple response)

κρίσιμος

κρίσιμος διαχωρισμός (συνέπεια - άσκηση)
 // προσηγορική & βιολογική ζήτηση

και παρ' όλη την ηλικία και την κατάσταση υγείας
 η άσκηση οδηγεί στην ανάπτυξη των μυών και των οστών
 ενώ η απουσία άσκησης οδηγεί στην ατροφία.

Αποσκόπου

Μιχάλης

Edward Thorndike

συρραβεστική εξήγηση (ψάχνου)

1) δοκιμή & αποτυχία

trial-and-error

νόμος αποσβεστικής

παράστα με ψάχ (ψάχ)

απόδοσης & σε ψάχ / zu λδου

δοκιμάζει με απόδοσης μου

zu λδου να έσυν επίσημα

με ικανοποίηση (ναζή & ψάχ)

αποδοσης που δεν ικανοποιού, τείνουν

να μην υιοθετούνται

2) νόμος ετοιμότητας (Law of Readiness)

εάν υπάρχει ένα πράξη ετοιμότητας

δεν είναι έτοιμος να πράξη

~~δεν~~ δεν & δεν & πράξη &

δεν είναι έτοιμος

Δύο έννοιες: Δέλεο & προπαύ

↳ διαδραματίζονται

η πρόκληση της ίδιας κατάδρασης από το αυθόρμητο φέδιση
η χ το απόδοτο ταυτίζεται με διάφορες διαφορετικές από
δράσεις ή ψυχολογία (ιδρώας, εφέως κκ) α' προκαλεί την ίδια κατάδραση
η κατάκτηση εξάρτησης → βραβεία πάλι στα συναισθητικά, δεν υπάρχουν κι
νύφρα, όχι εκούσιος έλεγχος υποκειμένου με αδιόριστο ψάδων (transf
of learning) → η έμδα τήρα η βονδαι ν κένω κάα άλλο αήρο, γεν
κείον (generalization) → σε φέδιση η ποίση $\neq$ λήθου (extinction)
→ εξέλιξη φόβου (η χ τροφής, παντα κ' θούβου, Watson)

Μάθημα 2 ① συρταροτική εξάρτηση (μάδων) → δοκιμή κ' σούχι <
(trial-and-error) → νόμος αποστέφου → νείφου με Jim Gatzel
→ υπάρχει ένα πρόβλημα κ' ο έφει την λύση, δοκιμάει για κατάδραση
η αν σούχει πηγαίνει στην ερώση μέχρι την κένωση/επίσημα
(αίτημα ποίτου της γάρας), κατάδραση η εν κένωση, τείνου ν
ην υαδούται ② νόμος εσφύβου (Law of Readness)

Θεωρίες μάθησης

Μάθημα 1

3 βασικές σχέσεις αρένης: 1) ψυχολογισμός, 2) ~~γνωσε~~ ψυχολογία, 3) κοινών, γνωστ. ψυχολογία

1) α) αρχές μάθησης → ίδια εφαρμογή σε ανθρώπους ≠ ζώα (organism) β) νοσηλευτική μάθηση → επεδίωξη + αντίδραση (είναι ένα περισσότερο επιστημονική παρατήρηση)

Stimulus (S) = επεδίωξη, response (R) = αντίδραση S-R

μάθητες → πρέπει να τους βάλεις να κάνουν πράγματα για να μάθουν, αλλαγή στην συμπεριφορά ή φάνετα μέσα από την εξουδένωση/εξέτασεις, ζευγαρι. εξάρτηση (conditioning) → περιμένα να λειτουργήσει στο περιβάλλον του όπως κατά επιδρά πάνω

γ) εσωτερ. νοση. διεργασίες αποκλείονται από τη μελέτη της ψυχολογίας (σκέψη, συνείδηση κ.λπ.), γιατί δεν υπάρχει ούτε παρατήρηση ούτε αντικειμενικότητα (κατηγορηθήκαν ότι μάθαινε για ένα άδειο φουτί, δεν ξέρουν τι κρύβεται μέσα στο χιτώμα)

δ) μάθηση = αλλαγή στην συμπεριφορά ε) οι αρχ. νοση. γεννιούνται ως άσχετοι χάρτες - το περιβάλλον εφ. για κ. πρέπει πράγματα ζ) μάθηση = αποτέλεσμα περιβαλλοντογ. γενών γεγονότων

η) οι θεωρίες μάθησης πρέπει να μην έχουν πολλές έννοιες πρώτος ψυχολογιστής → Ivan Petrovich

Pavlov → μάθηση = κλασική εξάρτηση (classical conditioning)

↓ 1849-36, φυσιολόγος/φαρμακολόγος (γαστρικ. εκκρίσεις ζώων), κλασική εξάρτηση = σύνδεση αρχικά ανεξάρτου επεδίωξης με ανεξάρτητο ή προκατά για αντίδραση με αποτέλεσμα των

τηγία από την οποία το άτομο θα ξεκινήσει για να ορίσει το είδος και την έκταση – σε τελευταία ανάλυση: το νόημα – της συμμετοχής του αλλά και της συμμετοχής των “άλλων” στην κοινωνική αλληλεπίδραση.

Η διένεξη γύρω από τη γλωσσική διδασκαλία, όπως τη γνωρίζουμε από την ιστορία της εκπαίδευσης αλλά και από την πρόσφατη δημόσια συζήτηση γύρω από την “ποιότητα” του λόγου που παράγουν οι σύγχρονοι ομιλητές, δεν ήταν σύγκρουση ανάμεσα σε δύο διαφορετικούς “τύπους” γενικών παραδοχών σχετικά με τη διδασκαλία της γλώσσας, όσο μια εσωτερική σύγκρουση που προέκυψε από την προστάθεια των φιλελεύθερων κυρίως παιδαγωγών και γλωσσολόγων να διαφοροποιήσουν όχι τον *τύπο*, αλλά το *περιεχόμενο* των παραπάνω παραδοχών. Ιδίως αίτια της πρώτης και της τρίτης, και από την προστάθεια της συντηρητικής διανόησης που υψυγώμενη πίσω από την καθαρεύουσα και τη φρονιματιστική εκδοχή των ελληνοχριστιανικών ιδεωδών ζήτη να εξουδετερώσει τις μεταρρυθμιστικές κινήσεις των πρώτων.

2. Η ταυτότητα του γλωσσικού οργάνου στην εκπαίδευση: η γλώσσα ως αντικείμενο και ως μέσο διδασκαλίας

Αν οι υπεύθυνοι για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση της εκπαιδευτικής πολιτικής μιας χώρας είχαν μετροστά τους μια κοινωνία γλωσσικά ομοιογενή, πρόβλημα ορισμού της “ορθής” γλώσσας για την εκπαίδευση δεν θα προτούσε θεωρητικά να προκύψει, παρό μόνο με τη μορφή της επιλογής μιας ξένης γλώσσας που θα έπαιζε τον ρόλο του μέσου και του αντικειμένου διδασκαλίας στα σχολεία. Όμως οι απόλυτα ομοιογενείς από γλωσσικής πλευράς κοινότητες δεν συνυπάρχουν με τις πολιτικές κοινότητες, δηλ. με τις εθνικές κοινωνίες της διοικητικής και μεταδιοικητικής περιόδου, τις συγγενημένες σε εθνικά κράτη (“Ελλάδα”, “Τουρκία”, “Γαλλία”, “Γερμανία”, “Ρουμανία”, “Αλβανία” κλπ.). Στη διαδικασία κρυστάλλωσης τέτοιων εθνικών κοινωνικών σχηματισμών αναγκαστικά συμπάρασθησαν πολιτισμικά και γλωσσικά ανομοιογενείς πληθυσμοί (κοινότητες) για να συγχροτήσουν μια ενιαία πολιτική κοινότητα. Η γλωσσική, πολιτισμική και κοινωνική διαφοροποίηση που υπήρχε μεταξύ των συστατικών μερών των πολιτικών αυτών σχηματισμών δεν εξαφανίστηκε με τη “συγχώνευση” των διαφορετικών πληθυσμών. Εντωμεταξύ νέες διαφορές προέκυψαν από την ίδια τη λειτουργία των “εθνικών κοινωνιών”. Οι διαφορές αυτές αφήνουν τα ίχνη τους και στη γλώσσα.

Τα παραπάνω σημαίνουν ότι η γλωσσική διαφοροποίηση μέσα σε μια πολιτική κοινότητα (χώρα) δεν είναι της ίδιας κατηγορίας με τη γλωσσική διαφοροποίηση στα πλαίσια μιας γλωσσικής κοινότητας⁶. Οι μεταδλητές “περίοοση επικοινωνίας”, “ρόλος του ομιλητή”, και “θέμα” προοούν να ερμηνέψουν μόνο ένα ποσοστό (μέρος) της γλωσσικής διαφοροποίησης που υπάγχει σε μια “εθνική κοινωνία” (χώρα). Πέρα όμως από αυτές τις μεταδλητές υπάγχουν και άλλες, μάλιστα εξαιρετικά σημαντικές για την κατανόηση της υπαρκτής γλωσσικής διαφοροποίησης, όπως π.χ. οι μεταδλητές “εθνική ταυτότητα”⁷, “θηροκεντρική ταυτότητα”, “γεωγραφική ταυτότητα” και “πολιτισμική ταυτότητα”⁸.

Η ιδεολογική συνοχή (συναινεση), που ως ένα δαθμό προϋ-

συνειδησιακό (ψυχολογικό) αποτέλεσμα που προκύπτει από την επαφή του μαθητή με τα σημαντικά “πνευματικά δημιουργήματα” της εποχής του ή του παρελθόντος⁴ (“κουλτούρα”, πολιτισμός). Ως τέτοια δημιουργήματα θεωρούνται σχέδον αποκλειστικά τα λογοτεχνικά έργα⁵. Είδη φανερό ότι μέσα από την παραπάνω αντίληψη για τη “μόρφωση” ο μαθητής οδηγείται σε ένα είδος επιλεκτικής επικοινωνίας (επαφής) με τη σκέψη (ιδέες) ανθρώπων που είτε είναι σύγχρονοί του, είτε ανήκουν στο παρελθόν. Η επιλογή αυτή προϋποθέτει δύο παραδοχές: (α) η επικοινωνία με ορισμένους ομιλητές (δηλ. παραγωγούς κειμένων) μορφώνει, ενώ με ορισμένους άλλους δεν μορφώνει (β) υπάρχει αντικειμενικό κριτήριο με το οποίο μπορεί να γίνει η διαλογή ανάμεσα στα “μορφωσιγόνα” και στα “μη - μορφωσιγόνα” κείμενα. Εννοείται ότι οι δύο αυτές παραδοχές έχουν νόημα μόνον όταν ισχύει μια τρίτη: *όλοι οι μαθητές πρέπει να μορφωθούν στο σχολείο και όχι μόνον ορισμένοι.*

— Η “καλαισθητική αγωγή” ορίζεται ως τέταρτος στόχος διδασκαλίας του γλωσσικού μαθήματος. Καλαισθητική αγωγή σημαίνει εδώ επαφή του μαθητή με τα καθιερωμένα αισθητικά κριτήρια και αποδοχή τους εκ μέρους του. Η ανάπτυξη καλαισθητικής ευαισθησίας είναι το τελικό προίον αυτής της μάθησης. Όπως και οι προηγούμενοι στόχοι, η καλαισθητική αγωγή στα πλαίσια του γλωσσικού μαθήματος στηρίζεται πάνω σε ορισμένες παραδοχές. Η πιο βασική αφορά την αντίληψη της γλώσσας (λόγου) ως μέσου για την παραγωγή αισθητικών σημεισιών (μηνυμάτων) και του ανθρώπου (μαθητή) ως δέκτη παρόμοιων μηνυμάτων. Οι υπόλοιπες παραδοχές αφορούν το καθεστώς της παραγωγής και της ανταλλαγής αισθητικών σημεισιών, δηλ. το καθεστώς της αισθητικής επικοινωνίας. Έτσι π.χ. “υπάρχει” το ωραίο στο δημιουργήμα (π.χ. ποίημα, πεζό) και ο δέκτης καλείται να αναπτύξει το κριτήριο του “ωραίου γούστου” σε τέτοιο βαθμό, ώστε να είναι σε θέση να αντιληφθεί και εκείνος – όπως οι υπόλοιποι κα-

λαισθητικά καλλιεργημένοι – το ωραίο που κρύβεται μέσα στο πνευματικό δημιουργήμα.

Έτσι όπως παρουσιάζεται στην παραδοσιακή (συντηρητική και φιλελεύθερη) διδασκαλία του γλωσσικού μαθήματος (Νέα Ελληνικά) στηρίζεται σε τρία βασικά αξιώματα:

(α) Το μάθημα στοχεύει στη μεταδίδωση “τεχνικών στοιχείων” (γνώση για τη δομή της γλώσσας, κανόνες ορθής γραφής, γνώση γύρω από την ετυμολογία των λέξεων, γνώση γύρω από τις σχέσεις ανάμεσα στις λέξεις κ.α.). Η μεταδίδωση των τεχνικών στοιχείων καταλήγει σε εργαλειώδη μάθηση, δηλ. σε μάθηση που θα χρησιμοποιηθεί ως εργαλείο για τη συμμετοχή του ατόμου στην επικοινωνία και θα προσδιορίζει το είδος και την έκτασή της.

(β) Το μάθημα στοχεύει στη μεταδίδωση “πραγματολογικών στοιχείων” (γνώσεις γύρω από τα εξωγλωσσικά φαινόμενα που περιγράφονται στα κείμενα, όπως π.χ. γνώσεις γύρω από την επαγγελματική, θρησκευτική, εθνική, κοινωνική, οικολογική δράση των μελών της σύγχρονης κοινωνίας ή κοινωνιών του παρελθόντος, γνώσεις για τη σύσταση των περιγυρών μέσα στους οποίους εκτυλίσσεται η παραπάνω δράση κλπ.). Η πραγματολογική μάθηση καταλήγει στην κατανόηση όχι των γλωσσικών, αλλά των εξωγλωσσικών φαινομένων του κόσμου στη σύγχρονη αλλά και τη διαχρονική τους διάσταση.

(γ) Το μάθημα στοχεύει στη μεταδίδωση “ιδεολογικών στοιχείων” (ορισμοί του κανονικού και του αντικανονικού, του ηθικού και του ανηθικού, του υψηλού και του ταπεινού, του ωραίου και του άσχημου, του μέτριου και του εξαιρετικού, της μόρφωσης και της αμορφωσίας, της λεπτότητας και της χοντροκοπιότητας κλπ.). Εδώ πρόκειται για μάθηση, αποτέλεσμα της οποίας είναι ένα συγκεκριμένο ιδεολογικό περιεχόμενο, μια αφε-